

ne. De lokale afdelinger bør bl. a. igangsætte lokal aftenskole og virke for oprettelse af ungdomsklubber.

Med hensyn til administrationen, d. v. s. godkendelse af og tilsyn med fritidsundervisningen, har der rådet nogen tvivl i udvalget. Det er blevet anført, at det ville være den enkleste og mest rationelle ordning at lade GOF godkende og føre tilsyn med fritidsundervisningen. Der blev i denne forbindelse udtalt bekymring ved en kompliceret administrativ ordning, og der blev peget på ønskeligheden af, at oplysningsarbejdet også i denne henseende kom til at virke på et folkeligt grundlag. Enkelte medlemmer har dog under henvisning til, at området udelukkende finansieres af statslige midler, haft alvorlige betænkeligheder ved, at en „forbrugerorganisation“ fik bemyndigelse til at godkende og føre tilsyn med fritidsundervisningen.

Der er i udvalget enighed om at foreslå, at godkendelse af og tilsyn med fritidsundervisningen på det lokale plan sker gennem det ved skoledirektionens cirkulære nr. 15/68 af 27. august 1968 etablerede forretningsudvalg, der består af repræsentanter fra skoleudvalget og det lokale oplysningsudvalg.

Udvalget forudsætter, at man, efterhånden som der stiftes lokale GOF-afdelinger, lader repræsentanter for disse lokalafdelinger afløse oplysningsudvalgets repræsentanter i forretningsudvalget.

På centralt hold finder udvalget, at der må „skabes hjemmel til nedsættelse af et fritidsnavn på 6 medlemmer bestående af 2 repræsentanter fra henholdsvis landsrådet, Grønlands Oplysnings Forbund og staten. Som den ene af repræsentanterne for staten foreslås skoledirektøren eller dennes stedfortræder, der samtidig skal virke som udvalgets formand. Nævnet skal træffe beslutninger om godkendelse af fritidsundervisning og andre foranstaltninger med hjemmel i en grønlandsk fritidslov. Nævnet skal endvidere føre tilsyn med den efter loven godkendte virksomhed.“

I marts 1971 blev Grønlands Oplysnings Forbund oprettet.

Det må påregnes, at der i løbet af indeværende og det kommende år vil blive oprettet lokale afdelinger i hvert fald i de større grønlandske kommuner.

Grundlaget for lovforslaget har dels været de gældende bestemmelser i Grønland, jfr. ovenfor, dels — og navnlig — den danske lov om fritidsundervisning. Desuden er folkeoplysningsudvalgets betænkning blevet lagt til grund ved udarbejdelsen af kapitel I om administration og kapitel 10 om finansiering, jfr. nedenfor. Lovforslagets struktur og opbygning følger stort set den danske lov — særlig inden for opbygningen af de enkelte kapitler — med enkelte væsentlige modifikationer:

1) Lovforslaget foreslås udarbejdet som en bemyndigelses- og rammelov, der ikke — modsat den danske lov — indeholder detaljerede tilskuds- og lønningsbestemmelser.

2) Kapitlet om administration adskiller sig efter forslaget fundamentalt fra de gældende danske bestemmelser, jfr. lov nr. 44 af 9. februar 1970 om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritidsundervisning m. v.

3) De særlige grønlandske forhold har på den ene side gjort det muligt at nøjes med færre kapitler om foranstaltninger samt færre foranstaltninger inden for de enkelte kapitler (jfr. herved bemærkningerne til kap. 2 og 3) sammenholdt med den danske lov. På den anden side har de særlige grønlandske forhold medført, at der foreslås indført særlige foranstaltninger, der ikke modsvares af bestemmelser fritidsundervisningsloven.

Til det første punkt bemærkes, at man i videst muligt omfang har tilstræbt at gøre lovforslaget så kortfattet som overhovedet muligt og overlade alle detaljeregler til de bekendtgørelser, der skal følge loven op. Man har endvidere søgt — gennem forslag om en række dispensations- og bemyndigelsesbestemmelser — at hindre, at den situation opstår, at loven få år efter dens iværksættelse føles utidssvarende og ude af trit med den udvikling, der allerede er i gang i Grønland på fritidsvirksomhedens område, og som givet vil blive fremskyndet, når lovforslaget gennemføres. I denne forbindelse bemærkes, at man ved reglernes udformning har været opmærksom på, at loven skal gælde for et område, der nogle steder er tyndt og spredt befolket, sammenholdt med at der i Grønland kun er ringe mulighed for at henvise elever til andre kommuner. Dette har nødvendiggjort smidigere og lempeligere regler, f. eks. med hensyn til antallet af elever og med hensyn til kravene til lærernes kvalifikationer, end der er behov for i Danmark.

Arbejdsgruppen har endvidere fulgt folkeoplysningsudvalgets forslag om bibeholdelse af gældende finansieringsregler med enkelte ændringer for så vidt angår ungdoms- og seniorklubber m. v., jfr. bemærkningerne til §§ 52-55.

Endelig har man fulgt udvalgets forslag med hensyn til fordelingen af udgifter på nye områder med 2/3 til staten og 1/3 til landsrådet, dog at man, under hensyn til at loven i øvrigt benytter procenter i sine finansieringsbestemmelser, foreslår en fordeling mellem stat og landsråd på 70 pct. — 30 pct.

Som følge af, at man i Grønland arbejder med det særlige „dobbelt“ lønsystem (for henholdsvis udsendte og hjemmehørende), foreslås det, at hele lønningskomplekset holdes uden for lovforslaget, såle-